

Publicerad 2007-01-01 12:21 av Camillaa

*Ibland slutar man försöka
när man är för rädd
att möta sina misstag*

Den enda förmågan du har är att dölja det vackra

det var vi
som ledde månen till natten
& solen mot dagen
vi såg på när vintern
gav sitt hjärta till sommaren
och när vi försvann
bland tankar
och existens
så tittade vi
utan att blunda

när du ligger ihopkurad
i din säng och svävar
bland ensamheten

så är det ändå
så att även om
vi binds samman
av känslor blir början
aldrig detsamma som
slutet
hur mycket vi
än lever upp till
kärleken
blir den aldrig äkta;

fåglarna sitter fortfarande och vaggar
sig till sömns på trädgrenarna,
dom kvittrar inte av glädje
bara av hunger

sanningen är den att

vi aldrig värmde varandra
utan sommaren

kanske var det därför kärleken
spottade i våra hjärtan
när den såg att vi trots allt
bara var drömmare

lika brustna som
höstlöven

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Camillaa med Poeter.se id #9946 innehar upphovsrätten